

[Ole Vig Jensen]

påpeger, vil give luft i systemet, i hvert fald i den første fase, hvor ikke lige så mange vil søge over og beslægtede pladser i det vide-regående uddannelsessystem inden for ungdomsuddannelserne.

Når det gælder indgangen til de faglige uddannelser, ved vi, at her er mange unge i de senere år blevet stoppet. Nu vil regeringen gøre en forstærket indsats, som sagt også i spørgsmålet om at skaffe flere lære- og praktikpladser, og vi kan støtte regeringen i mange af de enkeltforslag, der er indeholdt i redegørelsen, om lempelse af godkendelseskriterier, om kombination af flere virksomheder som uddannelsessteder, om større geografisk spredning, og endnu mere kunne nævnes.

På ét punkt er vi nok betænkelige, for det er en ny ting, regeringen lancerer. Det gælder spørgsmålet om, at erhvervsskolerne skulle gå ind i en egentlig godkendelse af uddannelsesstederne. Jeg mener, at det vil være at gøre de pågældende skoler en dårlig tjeneste, måske oven i købet en bjørnetjeneste; jeg mener, de allerede er langt i det op-søgende arbejde, hvor der er god brug for dem, og hvor der er opnået gode resultater. Jeg vil i hvert fald umiddelbart advare imod, at man lader dem gå ind i en egentlig godkendelse af uddannelsesstederne.

Regeringen vil udbygge både lærlinge- og EFG-uddannelserne, og regeringen overvejer bl.a. at præmiere virksomheder, som for første gang vil tage unge ind i uddannelse. Jeg tror, tankegangen er rigtig, og når regeringen i øvrigt vil lægge vægt på mesterlæren i nogle af de ekstraordinære indsats, der nu skal øves i de kommende år, er det vel af særlig betydning i forhold til, at det i de mindre virksomheder er en uddannelsesreserve, når det gælder om at finde uddannelsespladser.

Vi støtter regeringen i disse bestræbelser, men jeg vil benytte lejligheden til at minde om, at det i længden er uholdbart, at vi har to uddannelsesretninger her for de unges erhvervsuddannelse. Det er ressourcekrævende. Jeg synes, at vi, når vi har gjort den ekstraordinære indsats i de første par år, skal gøre alvor af at lancere det, vi så tit har talt om her i tinget, at tage det bedste fra mesterlæren og det bedste fra EFG-uddannelserne og så få skabt en enhedsuddannelse på området.

Når det i øvrigt gælder om at skaffe lære- og praktikpladser, vil det være min fornemmelse, at det ikke vil lykkes fuldt ud i det

første år eller to. Derfor vil jeg rejse det spørgsmål over for regeringen, om det ville være en overvejelse værd at sige, at elever, som har overstået basisåret, men som ikke vil være i stand til at få en praktikplads til august, i den udstrækning skolerne ville være i stand til det, kunne gå ind og påbegynde 2. dels uddannelsen, den teoretiske del af 2. dels uddannelsen, og så først på et senere tidspunkt gå ud på arbejdsmarkedet igen. Jeg mener, det ville indebære nogle fordele. Det ville også skabe luft netop nu, hvor vi er så trængt, men jeg er klar over allerede på nuværende tidspunkt, at det kunne skabe nogle problemer i forhold til, at netop de elever kunne blive mere attraktive end de, der gik den mere traditionelle vej.

Regeringen bør også, når det gælder den offentlige sektor, udbygge mulighederne for at skabe uddannelsespladser, og der er allerede i forslaget her indeholdt muligheder for inden for social- og sundhedsuddannelsen at udbygge med uddannelsespladser. På det felt er det min opfattelse at regeringens oplæg er for svagt. Der er gode elementer i det, men jeg mener, vi hurtigt skal videre, netop fordi det er en kendt sag, at der findes mange muligheder for at skabe lære- og praktikpladser på social- og sundhedsområdet, og det er et område, hvor der for fremtiden nødvendigvis må være ganske stor beskæftigelse.

Regeringen har i redegørelsen også medtaget forpraktik, et begreb, som vi – i øvrigt ikke med min gode vilje – på et tidligere tidspunkt har afskaffet stort set overalt i uddannelsessystemet. Jeg synes, tankegangen er rigtig at vende tilbage til, og dér, hvor regeringen forestiller sig det som en indgang til de pædagogiske uddannelser eller som en mulighed inden for landbruget, kan vi fuldt ud støtte det, men jeg skal sige, at der i min gruppe i hvert fald er større skepsis, når det gælder praktik i private hjem. Derimod er vi positivt indstillede over for – og det mangler sådan set, synes jeg, i regeringens udspil – at unge, som går frivilligt ud i internationalt arbejde, også kunne få godskrevet en sådan virksomhed, på samme måde som man nu lægger op til i forpraktik i det hjemlige.

Der lægges op til etableringen af et par nye uddannelser: dels en industriell grunduddannelse – jeg forstår, at den i øjeblikket forhandles, men vejen er formentlig farbar – dels inden for ældreområdet, men jeg mener,